కవ్వింత కథలు

-వేదాంతం శ్రీపతిశర్మ

(ముందుగా ఓ మాట)

అందమైన ఆలోచనలన్నీ సాహితీ వినీలాకాశంలో తారల వలె ప్రభవిస్తూనే ఉంటాయి. ఒకటి పద్యం, ఇంకొకటి కథ, ఒకటి నాటకం, ఇంకొకటి నవల, ఒకటి వ్యాసం, ఇంకొకటి కవిత, మరొకటి కావ్యం.. ఇలా మనసును చంద్రుడిగా మలచినప్పుడు చుట్టూతా మెరిసేవన్నీ ఆలోచనల నక్షత్రాలే. కాకపోతే ఈ 'తారాశశాంకం' అందరినీ ఒకలాగే అలరిస్తుంది అనుకోవటం సరికాదు. ఒక్కొక్కరికి ఒక్కో నక్షత్రం సరిపోయినట్లు ఒక్కొక్కరి మనస్తత్వం ప్రకారం ఒక్కో సాహితీ ప్రక్రియ ఆనందాన్ని అందించటం సహజం.

ఆలోచనల అంతరంగం ఒక తరంగంలా సాగి శబ్దాలను తాకి పదజాలంలోకి అల్లుకుని ఒక రంగవల్లిలా రంగరించుకున్న వేళ కవిత్వం అనేది పద్యంలా కనిపించవచ్చు, కవితలా అనిపించవచ్చు.. కథలా కూడా దర్శనమివ్వవచ్చు.

అవధాన ప్రక్రియలో సమస్యాపూరణంలాగా, దృశ్యకావ్యం లేదా నాటక ప్రక్రియలో గర్భాన్ని ఆవిష్కరించే విధంగా కవితకు కథ వ్రయటం అనేది తెలుగు సాహిత్యంలో ఒక వినూత్నమైన ప్రయోగం! 'కవిత' అనే పేరుగల అమ్మాయి రచయితకు తన కవిత ద్వారా పరిచయం అవుతుంది. అమ్మాయి అందిస్తున్న కవితలకు రచయిత కథలను సృజించి ఆమెకు మెయిల్ చేస్తూ అంటాడు. అలా పరిచయం పెరుగుతూ ఉంటుంది. కవిత తన కవితలో పలు అంశాలను స్పృశిస్తూ అంటుంది. ఇవి ఎక్కువగా స్త్రీ పురుష సంబంధాలు, బంధాలు, అనుబంధాలు, రాగద్వేషాలు, సౌందర్యారాధన, తప్పించుకోలేని జీవిత సత్యాలు.. కానీ ఎన్నో విషయాలు రసవత్తరంగా సాగిపోతూ ఉంటాయి.

కవిత రచయితను సవాలు చేస్తోందా లేక పరీక్షిస్తోందా లేక తన స్థాయిలో జీవిత భాగస్వామిని ఎంచుకుంటోందా అనే ఆలోచనలు కలుగుతాయి. ఇటు ప్రక్క రచయిత తన కథలలో అందించిన కవితలోని ప్రాణాన్ని పైకి చూపుతూనే సరికొత్త పరిస్థితులను ఎత్తి చూపటం కూడా జరుగుతూ ఉంటుంది.

కవితలోని వృత్తం, కథలోని ఇతివృత్తం కొన్ని సందర్భాలలో మమేకం కావటం, కొన్ని సందర్భాలలో సమానాంతరంగా సాగటం జరుగుతాయి. కవిత కోసం కథ వ్రాయటం అనేది కత్తిమీద సాములాంటిది. సామాజికపరమైన సంఘటనలను సృష్టించాలా లేక సహజంగా ఉన్నవాటిని మాలికలా అల్లి 'కవిత'ను ముగ్గులోకి దింపాలా అనేది విషయాన్ని ఆధారం చేసుకుని రచయిత ఎంచుకోవలసిన మార్గం.

కవిత పరిచయమవటం, కథ వ్రాయమనటంం వంటివి 'కథాకౌముది' ద్వారా జూన్ 20ఆ6 http://www.koumudi.net/Monthly/20-6/june/june_20-6_kadhakoumudi_5.pdf సంచికలో 'వీలునామా' అనే కథలో మీరు చూడవచ్చు.

కవితకు కథ అనే ప్రక్రియలోని కవ్వింత వింతగానే మిగిలిపోతుందా, ఇద్దరికీ ఈ రసవత్తర స్థాయిలో అనుబంధం ఏర్పడుతుందా అనేది చివరి వరకు కవ్విస్తూనే ఉంటుంది.

వేదాంతం వేంకట సత్యవతి యిస్తున్న కవితలకు కథలను వేదాంతం శ్రీపతిశర్మ అందిస్తున్నారు.

****

సుందరి, సుబ్బారావు

పనిలో పడి కొద్దిరోజులు గడచిపోయాయి. సైలెంట్‌లో పెట్టిన మొబైల్ మాట్లాడలేని మనసులా అలా టేబుల్ మీద కొట్టుకుంటోంది. ఏదో గుర్తుకొచ్చి ఫోన్ తీసాను.

'ఏంటి?చాలా కాలంగా మాటాలేదూ, కబురూ లేదు?' - కవిత అడుగుతోంది.

'నిజమే. పనులలో బిజీ అయ్యాను. చెప్పు'

'అమ్మాయిని చూసి వెళ్లారు. నచ్చిందీ, నచ్చలేదు, ఇలాంటివి మాకు తెలియజేయాలి కదా?'

'అవునూ, ఆ రోజే అన్నీ అయిపోయాయి కదా? కవిత నచ్చకపోతే కథ పుట్టుకురాదు. ఇంకేం కావాలి?'

'ఇంట్లో జాతకాల గురించి రకరకాలుగా మాట్లాడుకుంటున్నారు' ఇదో బాధ - ఇదో పరిపాటి అయిపోయింది. పని యావత్తూ పూర్తి అయిన తరువాత ఓ పెద్దాయన వచ్చి చూసి రిపోర్ట్ ఇస్తే ఇంకెవడో దాన్ని చదివి ఇదలా ఉంది, అదలా ఉంది అని ఏదోలా మొహం పెట్టి సంతకం పెట్టాలా వద్దా అన్నట్లు చూస్తాడు.

'హలో?'

'ఆ హలో?'

'ఏంటీ ఏమీ చెప్పరు? ఇప్పటికి ఇద్దరు సిద్ధాంతులయ్యారు'

'వాళ్లిద్దరికీ ఎలాగో పడదు. వాళ్లిద్దరినీ కొట్టుకోమని చెప్పి మనిద్దరం అలా సరదాగా పెళ్లి చేసేసుకుంటే సరిపోతుంది'

'చాలా లైట్‌గా తీసుకుంటున్నారు'

'జాతకాలు కలవకుండా మనసులు కలుస్తాయా? అని ఒక సిద్ధాంతిని అడగండి. జాతకాలు కలసినందుకు బలవంతంగా మనసులను కలుపుతారా? అని మరో సిద్ధాంతిని అడగండి. ఇద్దరికీ కలిపి మూడో సిద్ధాంతి దగ్గర టి.వి‌లో చర్చ జరపండి'

'మీకు అన్నీ నవ్వులాటే! ఇంతకీ నన్ను ఏం చెయ్యమంటారు?'

'నక్షత్రాలు, గ్రహాలు, మనిద్దరినీ చూసి ఏమనుకుంటున్నాయో కొద్దిగా ఊహించి వాటికి మన సందేశంగా ఓ కవిత పంపించు. అవి ఏ కథ చెబుతాయో చూద్దాం!'

'ఓ ఇంట్లో ఏమనుకున్నారు?'

'ఏమీ అనుకోవటంలేదు కవితా! మా ఇంట్లో అందరూ నవగ్రహాలే! అంటే ప్రతిరోజూ కొత్త గ్రహాలలా కనిపిస్తారు.'

'ఓ!'

'అదీ సంగతి. శాస్త్రాలన్నీ ప్రక్రియల ప్రతిబింబాలే, జీవన విధానాలన్నీ గొప్ప ప్రక్రియలే. గుండె చప్పుళ్లు చూసుకుని ముందడుగులు వేయరు.'

'బాగుంది. ముందైతే కవితతో చప్పుడు చేస్తాను'

'బై'

అయిదు నిముషాలలో వాట్స్‌ఆప్ సందేశం అందింది.

ప్రేమలేఖ

జిలుగు చుక్కలు తివాచీ పరచి

గ్రహాల వీక్షణం కోసం ఎదురుచూస్తుంటే

శుక్రుడు గురునితో 'ప్రేమలేఖ చివరన వెన్నెల సంతకమే' అంటూ మురిసిపోయాడు.

మీనమేషాలు ఇక్కడ మనకు తావులేదని తొలిగిపోయాయి

'గ్రీష్మం మాట హేమంతలో ఎందుకు?

మధ్యన వసంతం వుండగా' – అంటూ గ్రహాధిపుడు హెచ్చరించాడు

'సమాగమం తరువాత సంగమం అనివార్యం' అంటూ వెన్నెల రాజు వేగిరపెట్టాడు.

ఇక నేను మాత్రమే సంసిద్ధం కావాలేమోననిపించి ప్రేమలేఖ లేకుండానే శుభలేఖ ఎందుకులెమ్మని మీకై ఈ అక్షర కుసుమం అందిస్తున్నా!

సుందరి – సుబ్బారావు

సుబ్బారావు టి.వి ముందు కాళ్లు చాపుకుని కూర్చున్నాడు. మిత్రుడు శ్రీనివాసరావు, అతని శ్రీమతి వచ్చి కొద్దిసేపు కబుర్లు చెప్పి వెళ్లిపోయారు. సుందరి గదిలోకి వెళ్లి ఇంకా ఇవతలికి రాలేదు..

సినిమా హాల్లో లైట్లు తీసేసి ఇంకా తెరమీద ఏమీ కనిపించనపుడు ఎలా ఉంటుందో ఈ కొద్ది సేపూ అలా ఉంటుంది. గదిలోంచి నేపథ్య సంగీతం ఏమీ వినిపించటంలేదు. దర్శకుడు నిశ్శబ్దాన్ని వాడుకుంటున్నట్లున్నాడు. సినిమా మటుకు గారంటీ అని తేలిపోయింది.

ఇన్ని చానెల్స్ ఉన్నా అన్నింటిలోనూ ఒకటే వార్తలా ఎన్ని రోజులు గడచినా అన్ని మాటలకు ఒకే ఆలోచన సుందరికి – తనంటే చులకన!

'రసం ఇడ్లీ ఎప్పుడూ చెయ్యలేదా? నాకు చేతకాదా? ఆమెతో అంతసేపు చర్చ ఎందుకు?' ఇవి లోపలినుండి వినిపిస్తున్న మాటలు. ఆమె పాపం చెప్పిన మాట ఒకటే మామూలుగా వంటలో పెట్టుకునే చారుకీ, ప్రత్యేకంగా ఇడ్లీకోసం చేసే చారుకీ తేడా ఉంది అని చెప్పింది. సుబ్బారావు జిజ్ఞాస చూపించాడు. అంతే!

సుందరి హాల్లోకి వచ్చి సుబ్బారావుని చూడను కూడా చూడలేదు. మగవాడి గురించి ఏదైనా చెప్పాలంటే ఆడవాళ్లకి వాళ్లని చూడవలసిన అవసరం ఉండదు. అక్కడున్న కుర్చీ ఏంగిల్ మార్చి స్పీడుగా కూర్చుని సుబ్బారావులా కాలు టి.వి వైపు జాపి రిమోట్ తీసుకుని కట్టేసింది.

'తల నొప్పిగా వుంది. నేను వంట చెయ్యను'

సుబ్బారావు తనదైన దిక్కుమాలిన నవ్వు నవ్వాడు.

'నవ్వు ఎందుకు వస్తోంది?'

'వస్తోందని నువ్వే అన్నావు'

'వస్తుంది. ఎందుకురాదు? రసం ఇడ్లీట రసం ఇడ్లీట. మొహం చూడు!'

'అయితే వంట చెయ్యవన్నమాట'

'ఎందుకు చెయ్యాలి? ఆమెకు చెప్పండి'

'చెయ్యదు'

'ఊ. ఎందుకు చేస్తుంది? ఓ పని చెయ్యండి, ఎలా చెయ్యాలో కనుక్కోండి ఫోన్ చేసి'

'శభాష్. ఏది మనోడి నెంబరేది..'

సుందరి చెయ్యి చూపించింది. 'ఇదిగో కనుక్కోమన్నది నేను ఎలా చేయాలో అనికాదు. మీరు ఎలా చెయ్యాలోనని'

'అయినా మావాడు ఒప్పుకోడు'

'పోన్లేండి ఇప్పటికైనా అర్థమైంది మొగుళ్లంటే ఎలా ఉంటారో..'

'పెద్ద మాటలు మాట్లాడేస్తున్నావు..'

టక్కున లేచి లోపలికెళ్లిపోయింది.

మహాత్మాగాంధీగారు సత్యాగ్రహం అనేది కస్తూరిబాగాంధీ వద్ద నేర్చుకున్నట్లు వ్రాసియున్నారు. స్వాతంత్ర్యంతో పని లేదు కాబట్టి సుబ్బారావు ఆ పంథాలో ఆలోచించలేదు. అనవసరమైన స్వాతంత్ర్యాన్ని అరికట్టేందుకు ఎటువంటి సత్యాగ్రహం చేయాలో అర్థం కావటం లేదు ఎవరికీ. బెడ్‌రూంలో లైట్ వేసాడు.

'లైట్' అరిచింది సుందరి. తీసేసాడు. ఓ స్టూలు దగ్గరగా లాగి దానిమీద దానిమ్మ గింజల ప్లేటు పెట్టాడు.

'వద్దు'

'తినేసేయ్. ఓ పని అయిపోతుంది'

'పారెయ్యండి. రెండు దారులుంటాయి.'

పురుషుడికి భావోద్వేగం కలిగితే కవిత్వం వాగులా జాలువారుతుంది. స్త్రీకి అలకలో ఎత్తిపొడుపులు ఎత్తిపోతల జలపాతంలా ప్రవహిస్తాయి. సుబ్బారావు నవ్వాడు. సుందరి అటు తిరిగి పడుకునే ఉంది.

'నవ్వు వొద్దు', తీవ్రంగా చెప్పింది. సుబ్బారావు ఆలోచించాడు. ఇతనికి స్ట్రెచింగ్ వ్యాయామం లేకపోయినా విషయాన్ని సాగదీసే అలవాటుంది.

'ఆమె చెప్పినా రసం ఇడ్లీ నేనలా చెయ్యలేనే! నువ్వే చెయ్యాలేమో!' ప్రతిక్రియ లేదు. భార్య అలిగినప్పుడు రెండు ఆప్షన్స్ ఉంటాయి. తన తలమీద చెయ్యి పెట్టుకుని కొద్దిసేపు ఆవేశాన్ని ఆపుకోవటం మొదటిది. ఆవిడ తలమీద ధైర్యంగా చెయ్యి ఉంచి కొద్దిసేపు చూడాలి. ఇంకెక్కడైనా తాకితే ఏదైనా జరగవచ్చు. మెల్లగా తలమీద చెయ్యి ఉంచాడు. అటువైపు కూడా రెండు దారాలుంటాయి. విసిరి కొట్టటం మొదటిది. ఏ ప్రతిక్రియా చూపకపోవటం రెండవది. సుందరి రెండవదారి ఎంచుకుంది.

నిద్రపోయిందా? లేదు. పదిమంది అలక చూపిన ఆడువారిలో ఒక్కరు మాత్రమే నిద్రపోతారని సర్వేలలో తేలింది. నిద్రపోతే అది అలక కానట్టేనని ఓ పెద్దాయన నిర్ధారించడం జరిగింది. సుందరి మూడో పద్ధతి ఎంచుకుంది. టక్కున జరిగి చేతిని క్రింద ఉంచి దానిమీదనే పడుకుంది. నలిగినంత పనయింది.

'విరిగిందా వేలు?' అడిగింది. చెయ్యి విదిల్చుకున్నాడు.

'విరుగుతానంటోంది'

'బాగయింది. వెల్లుల్లి బాగా నలగాలి అందికదా? ఇలాగే నలగాలి!'

'వెల్లుల్లి?'

'రసమిడ్లీట రసమిడ్లీ..'

ప్రక్కనే పడుకున్నాడు సుబ్బారావు. పట్టు వదులుతున్నప్పుడు అక్కడినుండి వదలి వెళ్లకూడదన్నది అలక శాస్త్రం. వెళ్లిపోతే అదుగో బాగానే ఉన్నదనుకుని పారిపోయాడంటారు.

'రసంలేదూ, ఇడ్లీలేదు సుందూ.. ఏదో ఆమెతో అలా మాట్లాడాను. అంతే'

'లేదండీ. మన జాతకాలు అసలు కలవలేదు'

'ఛా'

'టి.వీలో ఇద్దరు చెప్పారు. పైగా మంగళవారాలు ఎప్పుడూ కొట్టుకుంటాం అన్నారు.'

'ఇలా ప్రతి మంగళవారం కొట్టుకుంటూ జాతకాలలో నిజాన్ని చాటాలంటే మనం మిగతా ఆరు రోజులూ కలిసుండాలి కదా?'

'కాదు. మీది మిథున లగ్నం. నాది వృశ్చికం. ఉత్తర దక్షిణ ధృవాలన్నారు'

'ప్రక్కప్రక్కనే ఉంటే ప్రక్క ఇంటివాళ్లతో సంబంధాలైపోతాయి'

'అన్నీ వేళాకోళమే!'

'కాదు. మనిద్దరి స్వభావాలు ఒకటైతే సహజీవనంలో గొప్పేముంది?'

'కాదండీ భయం వేస్తోంది. మీది ఆకుపచ్చరంగు, నాది ఎరుపు రంగు. అస్సలు కుదరువుట'

'ఆకుపచ్చ పట్టుచీరెకి ఎరుపు రంగు బార్డరు సూపర్ కదా సుందూ?'

'మరి పోట్లాటలు తప్పటంలేదు. ఇలా ఎన్నాళ్లు?'

'నీకు అలవాటు లేనిది నాలో చూసి ఉద్వేగానికి గురవుతావు. నాకు సరైనది కాదు అనిపించేది నీలో చూసి చిరాకు పడతాను. ఇలా కూడా ఉంటుంది అనేది మనిద్దరం కలవకపోతే తెలుసుకొలేం కదా? అదే జాతకాలు చెబుతున్నాయి అనుకో! పెళ్లిళ్లు చేసుకోవటం తేలిక. సంసారం చెయ్యటమే నిజమైన సామర్థ్యాన్ని చెబుతుంది.'

'స్వభావాలు మారవు కదా?'

'ఎందుకు మారాలి?'

'అదేంటి?'

'రెండు పట్టాల మీద జీవనయానం సాగిపోతుంది కానీ రెండింటినీ కలిపేస్తే కాలచక్రం ఎలా తిరగాలి? దేనిమీద నడవాలి?'

మర్నాడు సుబ్బారావు కొద్దిగా ఇంటికి ఆలస్యంగా వచ్చాడు. సుందరి చక్కగా ముస్తాబయి సోఫాలో చేతులు కట్టుకుని కూర్చునుంది. సుబ్బారావు ఇల్లంతా కలయజూసాడు. కొత్తవాళ్లెవరూ లేరు. సుందరి బొమ్మలా ఉంది. చలనం లేదు. ఎందుకైనా మంచిదని ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఆడవాళ్ల తీరును బట్టి ఏమీ అర్థం కావటంలేదనుకున్నప్పుడు నేరుగా సావిత్రి ప్రక్కకు ఎ.ఎన్.ఆర్ వెళ్లినట్లు వెళ్లికూర్చోకూడదు. ఎదురుగా కూర్చోవటం కరెక్ట్. సినిమా ప్రోగ్రామ్ అయితే పెట్టుకోలేదు. సుందరి ఇప్పుడు కొత్తగా ఏదీ చెప్పలేదు. కాకపోతే ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లుంది.

'సర్దేశాను', అంది.

'ఏంటి?'

'అన్నీ. నావన్నీ, పెట్టెకూడా'

'ఎందుకు?'

'చెప్పేసాడు'

'ఎవరు? ఏమిటి?'

'టి.విలో'

అందంగా కనిపిస్తున్న టి.విని ఎంతో బాధగా చూసాడు సుబ్బారావు. ఈ దిక్కుమాలిన బుల్లితెరను చూడవలసిన కళ్లజోడులోంచి అందరూ చూడలేరు కదా?

'మనకి షష్టాష్టకాలున్నాయట '

'ఎక్కడ?'

'ఎక్కడోకాదు. జాతకాలలో. ఆరు, ఎనిమిది ముడిపడి చిక్కుకున్నాయట'

'అవునా? అంటే నువ్వూ నాకు చిక్కావు, నేను నీకు చిక్కాను. ఈ చిక్కుముడినే పెద్దలు పెళ్లి అన్నారు. దీని బట్టి ఏమి అర్థమైంది?'

సుందరి అనుమానంగా చూసింది.

'నీ వెనకాల షోకేసు చూడు'

అటు చూసింది సుందరి.

'ఏమయింది? బొమ్మలున్నాయి'

'కదా? రకరకాల బొమ్మల కొలువు. అన్నింటినీ ఒక్కచోట పెట్టి హారతి ఇవ్వటంలేదా?'

'అయితే?'

'అన్నీ ఒక రకమే ఉండవు కదా?' సుందరి ఆలోచించింది. దగ్గరగా వచ్చి కూర్చున్నాడు సుబ్బారావు. 'ధర్మమే గొప్పది. అదే కాకపోతే సావిత్రికి సత్యవంతుడు దొరికేవాడా?'

'మనం మాములు మనుషులం'

'మాములుగా జీవిద్దాం. మన సిద్ధాంతం మనకుండాలి. ఇంకొకరి సిద్ధాంతం ఎందుకు?'

సుందరి లేచి లోపలికెళ్లి సూట్‌కేసు లోపల పెట్టింది. ఏమనుకుందో ఏమో కాఫీ పట్టుకొచ్చింది.

'మనకేం కాదు కదా?'

కప్పు తీసుకున్నాడు సుబ్బారావు.

'ప్రతిరోజూ అందరికీ ఏదో ఒకటి అవుతూనే ఉంటుంది. వాళ్లు చెప్పినా అవుతుంది, చెప్పకపోయినా అవుతుంది.'

'మరి ఇవన్నీ నిజాలు కావా?'

'నమ్మకాలన్నీ కమ్మనైన నిజాలే!'

'మరి దేనిని బట్టినడుచుకోవాలి!'

'మనకి గొడవలున్నాయని గ్రహాలు చెబితే మనం గొడవపడిపోయే మూర్ఖులం కదా?'

సుందరి నవ్వింది.

'గొడవలొస్తే?'

'గ్రహాల ప్రభావాన్ని నిరూపించిన మొనగాళ్లం, మొనగత్తెలం. అసలు మన వ్యక్తిత్వాలేవి?'

తల అడ్డంగా ఊపింది సుందరి.

'ఇంతమంది చెబుతున్నది అబద్ధమా?'

'గ్రహాలు చెబుతున్నాయి కాబట్టి జాగ్రత్త పడదాం. సరేనా?' కాఫీ కప్పు తీసుకుంది సుందరి.

'నాకు ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది....', చెప్పింది, '....నేను ప్రతిరోజూ ఇలా ఏదో చెబుతున్నా ఆ టి.వీ మానెయ్యమని చెప్పరు ఎందుకలా?'

సుబ్బారావు నవ్వాడు కానీ ఏమీ మాట్లాడలేదు. దగ్గరకొచ్చి గిల్లింది. 'నవ్వకండి. చెప్పండి'

'చెప్పనా?'

'ఊ.. ఉండండి. వద్దని మీరు చెప్పినా నేను వినను అని నమ్మకం. అంతేనా?'

'కాదు. ఆలోచనలలో అమృతం ఉంటుంది, ఆలోచనలోనే విషయం ఉంటుంది. తొందరపాటు ఆలోచనలో విషం వచ్చి కూర్చుంటుంది. జాతకాల ఆలోచనలో తప్పులేదు. పెట్టి సద్దే తొందరలో విషం వస్తుంది. చాయిస్ మనది!'

'కానీ షష్టాష్టకాలు..'

చెయ్యి అడ్డుపెట్టాడు సుబ్బారావు.

'అందరం ఋణానుబంధాల వలన దగ్గరవుతాం, దూరమవుతాం. గ్రహాలు కేవలం లక్షణాలను సూచిస్తాయి'

'మీకెవరు చెప్పారు?'

'నాకు కాదు. పార్వతికి పరమేశ్వరుడు చెప్పాడు మహాభారతంలో.' నడుము మీద చెయ్యి పెట్టుకుంది సుందరి.

'ఆ సిద్ధాంతికి ఫోన్ చేసి చెబుతాను', గట్టిగా చెప్పింది.

'నో సుందరీ! ఎవరి ప్రపంచం వారిది. వదిలెయ్'

ఆఫీసులో పని చేసుకుంటుండగా మొబైల్ మ్రోగింది. సుందరి ఫోన్ అది.

'హలో'

'హలో నేను'

'అవును నువ్వు.'

'ఊ...కాదూ, మా పెదనాన్నగారొచ్చారు'

'వెరీగుడ్'

'జాతకాలు చెబుతారు'

'వెరీగుడ్'

'అదేంటి? విసుక్కుంటారనుకున్నాను'

'ఎందుకు? జాతకాలు చెప్పలేకపోతే ఈ రోజుల్లో పదవతరగతి కూడా చదవనట్లే'

'....'

'హలో!'

'ఆ హలో. ఆయన ఏమంటున్నారో తెలుసా?'

'తెలుసు'

'ఎలా?'

'అన్ని సమస్యలకీ నా దగ్గర సమాధానం ఉంటుందన్నారు అవునా?'

'అరె? ఎలా చెప్పారు?

'నా మాటలన్నీ వినిపించుంటావు'

'ఊ.. మీ మనస్తత్వాన్ని తెలుసుకుని నన్ను మసలుకోమంటున్నారు.'

'నువ్వు అలా చెయ్యట్లేదని ఎవరన్నారు?'

'అలాకాదు, అలా ఉండాలి అన్నారు.'

'గుడ్ టి.వి చూడవద్దని నేను ఎందుకు అనలేదో తెలిసిందా?'

'లేదు'

'నీ తత్వం అది. తెలుసుకుని నేను నడుస్తున్నాను'

'ఓహో!'

'ఇంకా ఏం చెప్పారాయన?'

'చాలా చెప్పారు. మీకు ధైర్యం ఎక్కువట. వితండవాదన కూడా ఎక్కువట!'

'బాగుంది సామాన్యుడు కాడని చెప్పలేదా?'

'లేదు'

'ఇంకొక్కసారి చూపించు. ఏదో గడిలో చిన్నగానైనా ఆ పెద్ద విషయం వారికి కనిపించకపోదు'

'వేళాకోళమా?'

'ఈ వేళ ఫోన్ చేస్తే అలాగే ఉంటుంది'

'ఓ. బిజీనా? మళ్లీ చేస్తాను'

సుబ్బారావు ఆఫీసులో ఒకరు చేతులూ కాళ్లూ చూసేవారున్నారు. ఊరికే అతని దగ్గరకు వెళ్లాడు సుబ్బారావు. హస్తసాముద్రికం తెలిసిన వారందరిలాగానే చెయ్యిపట్టుకుని చేతిని చూడకుండా మొహాన్ని జాగ్రత్తగా చుసాడు.

'పదకొండో ఏట ఎక్కడ పడ్డారు?' అడిగాడు.

'మెట్లమీదినుండి'

ఇది పెద్ద వింతకాదన్నట్లు చిరునవ్వు నవ్వి గీతల్లోకి వెళ్లాడు.

'చాలా పైకి రావలసినవారు. అవునా?'

క్రిందపడ్డానుకదా?'

'అలాక్కాదు. ఎన్నో అవకాశాలుపోగొట్టుకున్నారు'

'కావచ్చు'

'ఇష్టా అయిష్టాలు చాలా గట్టిగా ఉన్నాయి'

'ఉంటాయి'

దీర్ఘ శ్వాస విడిచాడు.

'ఆరోగ్యం ఎలా ఉంటోంది?'

'బాగానే ఉంటోంది'

'వచ్చే ఏడాది కొద్దిగా కడుపునొప్పి విషయంలో జాగ్రత్త పడాలి'

'ఒకే. ఈ ఏడాదే కొద్దిగా మొదలైంది లెండి'

'ఊ. పెద్ద విషయం కాదులెండి. కాకపోతే కొద్దిగా జాగ్రత్తపడాలి'

'మా ఆవిడ సంగతి గీతల్లో ఉంటుందా?'

కుడి చెయ్యి వదిలేసి ఎడమ చెయ్యి తీసుకున్నాడు.

'తొందరపాటు ఎక్కువ. ఏదీ దాచుకోదు'

'కరెక్ట్‌గా చెప్పారు.'

'కనపడతాయి సార్. బాగుంది. మంచి దాంపత్యం. ఈ రెండు వ్రేళ్ల మధ్య గీత ఉంది చూసారా? ఇది గొప్పది. ఈ మధ్యనే వచ్చి ఉంటుంది.'

'కావచ్చు. దీని బట్టి ఏంటి?'

'మీ మేధా సంపత్తి గొప్పదిసార్. దానిని వాడుకుని చాలా అభివృద్ధిలోకి వస్తారు!'

ఇంతలో అటుగా ఎవరో వెళ్లటంతో ఆ సన్నివేశం ముగించుకుని తన సీటుకి వెళ్లిపోయాడు సుబ్బారావు. ఓ గంట తరువాత ఈ సాముద్రికుడు చేతులు తుడుచుకుంటూ సుబ్బారావు సీటు ప్రక్కగా వెళ్తూ ఆగాడు.

'సార్, ఓ రహస్యం చెప్పాలి'

'చెప్పండి'

'నూటికి తొంభై మందికి ఏ గీతా చూడకుండా ఇవన్నీ చెప్పవచ్చు. నేనూ అదే చేసాను'

'నేనూ అదే చూసాను.'

సుబ్బారావు బండి ఆపి తలుపులోంచి తొంగి చూసి ఇంట్లోకి వెళ్లాడు. సుందరి ఎక్కడా కనిపించలేదు. పెరట్లోకి వెళ్లి వెతికాడు. అక్కడ తులసి కోట దగ్గర దీపం పెట్టుకుని ఏదో స్తోత్రం చేసుకుంటోంది. ఆగమని సైగ చేసి ఓ పది నిమిషాల తరువాత లోపలికొచ్చి కాఫీ పట్టుకొచ్చింది.

'భయంగా ఉంది'

'ఎందుకు?'

'ఈ వరుసలో మూడో ఇంట్లో వాళ్లకి పెళ్లయి ఆరు నెలలు అయిందట'

'వెరీగుడ్'

'వెరీ గుడ్‌కాదు. విడాకులకి అర్జీ పెట్టుకున్నారట.'

'ఛా'

'అవును. జాతకాలలో కుజదోషం చూస్కోలేదుట. ఎవరో మహానుభావుడు ఇంటికొచ్చి ఉన్నదున్నట్లు తేటతెల్లంగా చెప్పి వెళ్లిపోయాడుట. అమ్మాయి తండ్రికి కుడికాలికి ఆరువేళ్లున్నాయా అని అడిగాడుట. ఆయనకి అలాగే ఉంటాయట!'

'నేను దీంట్లో చెయ్యగలిగిందేమీలేదు సుందరీ!'

'మీరు ఏం చేస్తారు మాష్టారూ! మన సంగతేమిటి?'

'ఇలా అన్నిటికీ భయపడుతూ కూర్చుంటే ఎలా సుందరీ?'

'ఆయన్ని అడుగుదాం'

'ఎవర్ని?'

'శర్మగారుట! అద్దంలో చూసినట్లు చెబుతారుట!' సుబ్బారావు లేచి బెడ్రూంలోకి వెళ్లి అరిచాడు.

'సుందరీ!'

ఒక్క పరుగున వెళ్లింది.

'ఏమైందండీ?'

'అద్దంలో నేను పూర్తిగా నాలాగే కనిపిస్తున్నాను'

'ఎవరిలా కనిపిస్తారు? మొన్ననే పూర్తిగా తుడిచాను. మీరు మరీనూ. నా గుండె ఆగిపోయింది సుమా!'

'నువ్వు కూడా అంతా నీలాగే కనిపిస్తున్నావు'

'అంటే? మీ బాధేంటీ?'

'మంచి ఉపాసనా, సాధన మార్గంలో ఉన్నవారికి దర్పణంలో చూసినట్లు చాలా విషయాలు దర్శనం ఇస్తాయి. ఏదో చీరె సద్దుకునేందుకో లేక చొక్కా గుండీలు పెట్టుకునేందుకో లేదా బండి వెనకాల ఎవరొస్తున్నారో చూడటానికి దర్పణాన్ని కొద్దిసేపు అవసరానికి వాడతాంకానీ ఇరవై నాలుగు గంటలూ అద్దం ముందు నిలబడి కాలం గడుపుతామా సుందరి?'

ఇద్దరూ హాల్లోకి వచ్చారు.

'దోషం ఉంటే భార్యాభర్తలలో ఎవరో ఒకరు..'

చేయి అడ్డుపెట్టాడు సుబ్బారావు.

'ఒకరు పుట్టాలంటే ఒకరికి సంతానయోగం, ఒకరికి పౌత్ర యోగం, ఒకరికి తమ్ముడుండే యోగం, ఇలా ఎందరి జాతకాలలో యోగం చూడాలో మరి? అలాగే ఒకరు లోకం దాటిపోవాలంటే ఎందరి బంధుత్వాన్ని జాతకాల ద్వారా చూడాలి? అంతా ఋణానుబంధం అనుకుని ఈశ్వరుడిని ధ్యానించటం ఉత్తమం!

చేతిలో ఉన్నది చేసుకుంటూ పోవటమే ధర్మం కానీ ఇలా కాలం, ఆలోచనలు కలిపేసి వృధా చేసుకుంటామా?'

సుబ్బారావు అనుకోని రీతిలో సుందరి విరగబడి నవ్వింది.

'ఇంత గూఢమైన విషయం చెబుతుంటే నవ్వుతావేంటి?'

'అవును. పెదనాన్నగారు చెప్పారు'

'ఏంటి? ఇదేమాటా?'

'కాదు. మీరు జాతకాలను పెద్దగా పట్టించుకోరని మీ జాతకంలో ఉందిట.'

ఎండాకాలం అందరినీ ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తోంది. డాబా మీద పడుకున్నారు సుందరీ, సుబ్బారావు. ఇద్దరూ నక్షత్రాలను చూస్తున్నారు.

'ఇవి చాలా దూరం కదండీ?'

'అవును'

'గ్రహాలు కొద్దిగా దగ్గర కదండీ?'

'అవును'

'అవి కనపడవేం?'

'ఏమో!'

'మనమూ గ్రహం మీదనే ఉన్నాం కదూ'

'ఉన్నాం'

'మన గ్రహము ఇంకో గ్రహం మీద ఉన్నవాళ్ల జాతకంలో కనిపిస్తుందా?'

'ఫోన్ నెంబరు దొరికితే ఫోన్ చేసి కనుక్కుంటున్నాను' 'వేళాకోళం'

'ఈశ్వరుడికీ అంతా అంతే!'

'అంటే?'

'ఇదో పెద్ద సందడి కుటుంబం. దాని గమనాన్ని అర్థం చేసుకుని పురుషార్థాన్ని సాధించుకోవాలి. చాలా సింపుల్!'

'అర్థంకానివన్నీ మీకు సింపుల్'

'అర్థం అయిన వాటి గురించి ఆలోచించక్కరలేదు కదా!'

'..'

'ఆలోచించు'

'ఏంటి?'

'మనం వాటిని చూస్తున్నట్లు అవి మనలని చూడటం లేదంటావా?'

'చూస్తే?'

'మనలని దీవించమని చెబుదాం సుందరీ?' సుందరి లేచి కూర్చుంది.

'పడుకో. ఇప్పుడు స్తోత్రం చెయ్యకు మరీనూ!'

(కవిత అందించిన వారు వేదాంతం వేంకట సత్యవతి)

Post your comments

(వచ్చేనెల మరో కవితకి మరో కథ - కవ్వింత కథ!)